

Ἀλφόνσος ΙΒ' βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας.

ΔΟΝ ΑΛΦΟΝΣΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΑΣ.

Ὁ νεαρὸς βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας Δὸν Ἀλφόνσος, Φραγκίσκος, δ' Ἀσίς, Φερνάνδος, Πίος, Ἰωάννης, Μαρία, Γρηγόριος, Πελάγιος, πρίγκιψ Ἀστουρίας, ἐγεννήθη ἐν Μαδρίτῃ τῇ 16/28 Νοεμβρίου 1857. Εἶνε δὲ τὸ μόνον ἄρρεν τέκνον τῆς πρῶν βασιλίσσης Ἰσαβέλλας, ἔχει δὲ καὶ τρεῖς ἀδελφάς. Τῷ 1868, ὅτε, γενομένης ἐπαναστάσεως ἐν Ἰσπανίᾳ, ἐξεθρονίσθη ἡ μήτηρ του, κατέφυγε μετ' αὐτῆς εἰς Ἀγγλίαν. Καὶ ἐκείνη μὲν μετέβη τῷ 1870 εἰς Παρισίους, ὅπου καὶ κατήκτισεν ὀριστικῶς, παραιτηθεῖσα ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ της παντὸς ἐπὶ τοῦ Ἰσπανικοῦ θρόνου δικαιώματος, ὁ δὲ Ἀλφόνσος ἔμεινεν ἐν Ἀγγλίᾳ, ὅπου καὶ ἐσπούδαζε τὰ στρατιωτικὰ, τυχὼν κατὰ τὰς ἐξετάσεις του τοῦ βαθμοῦ ὑπολοχαγοῦ.

1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1875

Κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, τελειώσας τὰ μαθήματά του ὁ Ἀλφόνσος, μετέβη εἰς Παρισίους, ἵνα συνορτάσῃ μετὰ τῆς μητρὸς του τὸ νέον ἔτος. Ἐκεῖ δὲ τῇ 19/31 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἔλαβεν εἰς Ἰσπανίας τηλεγράφημα, ἀναγγέλλον ὅτι ὁ στρατηγὸς Μαρτινέθ Κάμπος, μεταβὰς εἰς Σάγουντον τῆς Βαλενθίας, ἐξεφώνησε λόγον πρὸς τὰ ἐκεῖ συνηθροισμένα ἰσπανικὰ στρατεύματα, παρακινῶν αὐτὰ νὰ συμπράξωσι μετ' αὐτοῦ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου του, τοῦτ' ἔστι τῆς εἰς τὸν Ἰσπανικὸν θρόνον ἀναρρήσεως τοῦ Δὸν Ἀλφόνσου. Εἰς ἀπάντησιν τοῦ λόγου αὐτοῦ, οἱ πάντες ἐνὶ στόματι ἀνεφώνησαν « Ζήτω Ἀλφόνσος ὁ ΙΒ' βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας ». Μετ' οὐ πολὺ δὲ ὁ ἐν Μαδρίτῃ στρατὸς καὶ ὁ τοῦ Κέντρου ἐκηρύχθησαν ὑπὲρ τοῦ Ἀλφόνσου, ὡσαύτως δὲ καὶ ὁ Βόρειος στρατὸς. Καὶ τὸ μὲν δημοκρατικὸν ὑπουργεῖον τοῦ στρατηγοῦ Σερράνου ἐνωσιῆται ὅτι ἀμέσως ἠναγκάσθη νὰ παραιτηθῇ, καταφυγόντος τοῦ Σερράνου εἰς Γαλλίαν· ὁ δὲ διοικητὴς τῆς Μαδρίτης καὶ ὁ

TOM. B'—ADPH. 9.

πρώτην φοράν, ἐτρόμαξε καὶ ἔκλαιεν, ἔπειτα ὁμῶς μ' ἐσυνηθίσε καὶ ἐπαίζαμεν ὅλην τὴν ἡμέραν, ἐκυλιόμεθα εἰς τὰ χόρτα ἔμπροσθεν τῆς θύρας τῆς οἰκίας μας, ἐκυνήγει ἐκεῖνος ἐμὲ καὶ ἐγὼ ἐκεῖνον, καὶ ἤμεθα μὴ χαρά.

Ὁ Ἀνδρέας καὶ ἡ σύζυγός του ἔχαιρον, βλέποντες ὅτι ἤμην χαρίεσσα καὶ περιποιητικὴ, καὶ ἔλεγον ὅτι δὲν μετενόησαν διότι μ' ἔσωσαν. Καθ' ἑσπέραν δὲ ὁ Ἀνδρέας μ' ἐδίδασκε διάφορα μαθήματα, καὶ μετ' ὀλίγους μῆνας ἔμαθον νὰ ἴσταμαι ὀρθία καὶ νὰ κρατῶ ῥάβδον, νὰ χαιρετῶ, νὰ κάθημαι εἰς τὴν τράπεζαν καὶ νὰ χορεύω.

Ἐπειδὴ δὲ ἔτρωγον καλὰ καὶ εἶχον ὄλας τὰς περιποιησεις καὶ τὰς ἀναπαύσεις, ἔγεινα ὠραία καὶ δυνατή. Ἐφιλοτιμούμην δὲ νὰ φθίνωμαι κατὰ τι χρησιμὸς καὶ νὰ μὴ ζῶ ὡς κηφήν. Συνώδευον λοιπὸν τὸν Ἀνδρέαν εἰς τὰς ἐκδρομάς του, καὶ ἐφύλαττον τὴν νύκτα ἔξω τῆς θύρας τῆς οἰκίας, ὥστε οὔτε λύκος ἐτόλμα νὰ πλησιάσῃ, οὔτε ἄλλος τις κλέπτης. Ὅσακις δὲ ἡ κυρία μου κατέβαινε εἰς τὴν θάλασσαν νὰ πλύνῃ, ἐγὼ ἔφερον τὸ δέμα τῶν ἐνδυμάτων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, διὰ νὰ τὴν ἀνακουφίζω ὀλίγον. Τὸ φθινόπωρον ἐγὼ ἔκοπτον τοὺς καρπούς ἀνάβαινον εἰς τὰς μηλέας, τὰς καστανέας, τὰς καρυὰς καὶ ἔσειον

Βουφεδάρων, φυσικὸν ἀναβρυτήριον ἐν Μεξικῷ.

τοὺς κλάδους, καὶ οἱ καρποὶ κατέπιπτον εἰς τὴν ποδὶάν τῆς. Ἐλένης, ἣτις ἦτο ὑποκάτω καὶ ἤπλωνε τὴν ποδὶάν τῆς.

Οὕτω πως δὲ ὅλοι οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου μὲ ἡγάπων διὰ τὸν καλὸν μου τρόπον καὶ τὴν εὐγένειάν μου. Καὶ αὐτοὶ δὲ οἱ κύνας μ' ἐπλησίαζον φιλικῶς σείον-

τες τὴν οὐράν. Τοῦτου δ' ἕνεκα μὲ ὠνόμασεν ἡ κυρία μου *Εὐγενικήν*.

Ἐπτὰ ἔτη ἐπέρασεν, καὶ ὁ Δημητράκης ἔγεινε δέκα ἐτῶν.

Ἐσπέραν τινὰ μετὰ τὸ δεῖπνον, εἶπεν ὁ Ἀνδρέας εἰς τὴν γυναῖκά του

Παῖδες ἄδορτες τὰ Χριστούγεννα ἐν Νορβηγίᾳ.

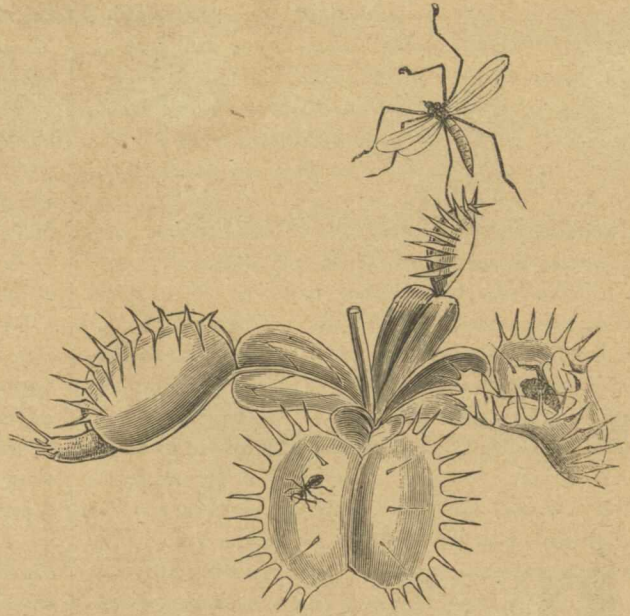

ΦΥΤΑ ΜΥΙΟΠΑΓΙΔΕΣ

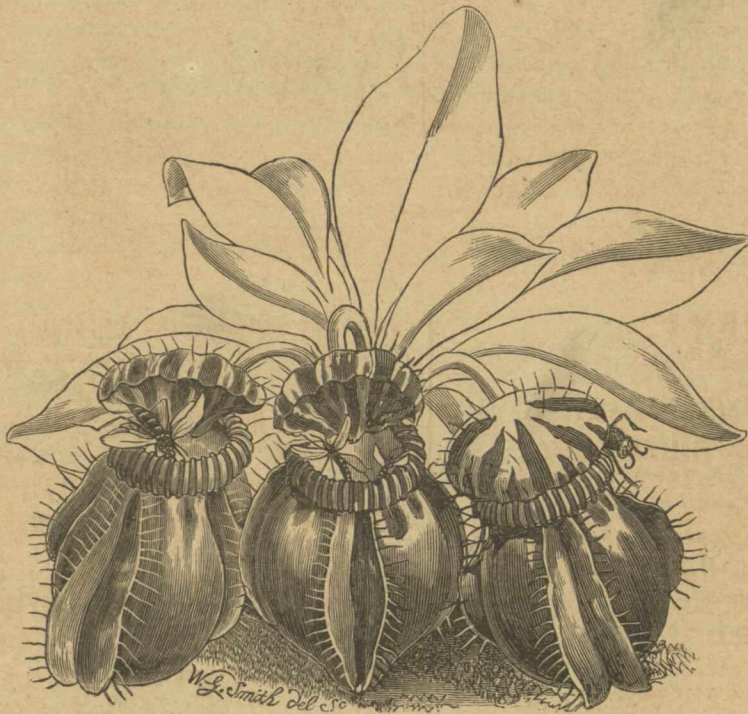
('Ιδε σελ. 70 καὶ 80).

1. Λιπαρόφυλλον τὸ κοινὸν
(*Pinguicula vulgaris*)

2. Διοναία ἢ μυιοπαγίς
(*Dionaea muscipula*)

3. Κεφαλωτὸς ὁ θυλακώδης
(*Cephalotus follicularis*)